

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 7C/157/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514207702
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kerecmanová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2018:7514207702.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Evou Kerecmanovou v spore žalobcu EX CREDIT, a.s., IČO: 36572586, so sídlom Šustekova 49, Bratislava proti žalovaným 1/S. Š., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Z. XXX, 2/ G. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXX, obom zastúpeným JUDr. Jurajom Špirkom, advokátom, so sídlom Floriánska 19, Košice, o žalobe žalovaných na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 14C/14/2009, takto

rozhodol:

- I. P o v o ľ u j e obnovu konania vedeného Okresným súdom Košice - okolie pod sp.zn. 14C/14/2009.
- II. Žalovaným 1/ a 2/ p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaní 1/ a 2/ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Košice - okolie (ďalej aj „ súd“) 25.4.2014 domáhali, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 14C/14/2009 a zároveň žiadali, aby súd odložil vykonateľnosť platobného rozkazu Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 14C/14/2009 zo dňa 8.4.2009. Svoj návrh odôvodnili tým, že Okresný súd Košice - okolie v spore žalobcu EX CREDIT, a.s. proti žalovaným S. Š. a G. Š.Á. o zaplatenie 1.844,51 eura s príslušenstvom vydal platobný rozkaz sp. zn. 14C/14/2009 z 8.4.2009, ktorým zaviazal žalovaných, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatili žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.844,51 eura, zmluvnú pokutu 0,25 % denne z 1.844,51 eura od 14.6.2008 do 5.12.2008 vo výške 806,97 eura a od 6.12.2008 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne z 1.844,51 eura od 14.6.2008 do zaplatenia a nahradili trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia 548,92 eura. Proti uvedenému rozhodnutiu žalovaní nepodali odpor a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 13.8.2009. Žalovaní uviedli, že je daný dôvod na obnovu predmetného konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) , e) O.s.p., nakoľko sú tu rozhodnutia, ktoré bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní a môžu pre nich privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, platobný rozkaz je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev. Súdny v čase rozhodovania v uvedenej veci v identických prípadoch ešte neposkytovali ochranu spotrebiteľom. Až neskôr došlo k zásadnej zmene pri posudzovaní tohto typu zmlúv a súdy ich začali hromadne posudzovať ako neplatné (rozhodnutie Okresného súdu Prešov 21Cb/195/2011). Žalovaní o existencii týchto rozhodnutí v tom čase teda ani nemohli vedieť. So zreteľom na opísané skutočnosti pri uzatváraní zmluvy o pôžičke sa tak javí pravdepodobným, že nové rozhodnutie bude pre žalovaných priaznivejšie ako to pôvodné. Žalovaný 1/ uzatvoril „zmluvu na splátky“, ktorej obsahom boli veci, ktoré mu žalobca nikdy neodovzdal, nikdy ich nevidel, nikdy nebol ich vlastníkom. V skutočnosti sa kúpna zmluva iba fingovala a nikdy nebola vyplatená ani kúpna cena, ani nedošlo k odovzdaniu predmetu kúpy. V skutočnosti zostal dlžný žalovaný 1/ len 30.000 Sk z poskytnutej pôžičky a jej navýšenie o 27.984 Sk predstavuje 93,28 % ročne, čo je v hrubom nepomere a v rozpore s dobrými mravmi. Navyše zmluvná pokuta vo výške 0,25 % denne je neprijateľná zmluvná podmienka predstavujúca ročný úrok vo výške 91,25 % z dlžnej sumy.

Vzhľadom na pomery žalovaných v tom čase nebolo možné očakávať znalosť informácií a vedomostí o spotrebiteľskom práve. To, že žalovaní nepodali odpor, je klasickým príkladom spotrebiteľa, keď priemerný spotrebiteľ nedokáže posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky ani nekalé obchodné praktiky a nedokáže využiť procesné inštitúty na svoju obranu. Žalovaní poukázali na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ z 27.6.2000 Spojené prípady C-240/98 až C-244/98, z 4.10.2005 C-429/05 ako aj na rozsudok Okresného súdu v Prešove z 17.11.2012 sp.zn. 12C/180/2011 v súvislosti s čl. 6 smernice Rady 93/13/EHS v tom zmysle, že priemerný spotrebiteľ nemá vedomosť o tom, že zo strany dodávateľa dochádza k systémovému porušovaniu spotrebiteľského práva prostredníctvom praktizovania nekalých obchodných praktík. Uvedená skutočnosť je priemernému spotrebiteľovi zrejماً až z kontaktu so združeniami na ochranu spotrebiteľov a od iných informovaných subjektov. Žalovaní tieto informácie nemali počas plynutia lehoty na podanie odporu proti platobnému rozkazu k dispozícii.

2. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 19.9.2014 uviedol, že návrh žalovaných na obnovu konania vykazuje niekoľko nedostatkov, ktorými sú: 1. zmeškanie lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, a to tak subjektívnej ako aj objektívnej. Čo sa týka lehoty subjektívnej, žalovaní nijako nešpecifikovali ani nepreukázali moment, od ktorého sa o dôvodoch na podanie návrhu na obnovu konania dozvedeli. Žalovaní napádajú platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.8.2009. Návrh na obnovu konania bol podaný dňa 25.4.2014. Po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno podať návrh iba z taxatívne vymedzených dôvodov v zákone a žalovaní nijako nepreukázali, že by išlo o tieto prípady na povolenie obnovy konania; 2. neprítomnosť osobitných náležitostí v zmysle § 288 ods. 3 O.s.p. - právne predpisy na ochranu spotrebiteľa v našom právnom poriadku existovali v čase, keď tunajší súd o danej veci rozhodoval. V čase rozhodovania súdu bol v platnosti zákon č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa a taktiež smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Žalobca si je istý, že v čase rozhodovania súdu v predmetnej veci súd právny vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným na základe zmluvy o predaji na splátky posúdil aj z hľadiska ochrany spotrebiteľa a na základe predložených dôkazov dospel k rozhodnutiu vo veci. Jednou z podstatných náležitostí je taktiež preukázanie, že návrh na obnovu konania je podaný včas. Návrh, ktorým sa žalovaní domáhajú obnovy konania však neobsahuje žiadnu zo skutočností preukazujúcich zachovanie zákonnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania podľa § 230 ods. 1 a 2 O.s.p. Ďalšou chýbajúcou náležitosťou sú dôkazy, ktorými sa preukazuje dôvodnosť návrhu. Žalovaní síce určité skutočnosti tvrdia, no neuvádzajú žiadne dôkazy na ich podporu; 3. nepreukázanie dôvodov na obnovu konania - O.s.p. umožňuje použiť dôvod na obnovu spočívajúci v rozhodnutí Súdneho dvora ES aj po objektívnej trojročnej lehote, avšak pri dodržaní subjektívnej trojmesačnej lehoty počítanej od okamihu, keď sa navrhovateľ obnovy dozvedel alebo mohol dozvedieť o tomto rozhodnutí, čo je spravidla po jeho doručení a oboznámení sa aj s dôvodmi, nie len s výrokmi. Rozhodnutia, konkrétne Rozsudok Súdu z 27. júna 2000 Spojené prípady C-240/98 až C-244/98 Oceáno Grupo Editorial SA a Rozsudok Súdu z 21. Novembra 2002 - prípad C-473/00 Cofidis SA, existovali už v čase vydania žalovanými napádaného rozsudku. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 416/2004 o Úradnom vestníku EÚ o všetkom, čo bolo v úradnom vestníku uverejnené platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka. Domnienka o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie je nevyvrátiteľná. Žalobcovi preto nie je jasné, prečo zostali žalovaní pasívni a nevyužili všetky zákonné riadne opravné prostriedky, ktoré im zákon na obranu ich práv priznával, dokonca ostali pasívni aj v priebehu exekučného konania a t.č. účelovo tvrdia, že sa o tak závažných skutočnostiach dozvedeli až v čase podania návrhu na obnovu konania, čo však nijako nepreukázali. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby Okresný súd Košice - okolie obnovu konania nepovolil a návrh žalovaných ako nedôvodný a podaný po zákonom stanovenej lehote zamietol.

3. Okresný súd Košice - okolie uznesením z 21.3.2016 č.k. 7C/157/2014-33 návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 14C/14/2009 zamietol ako oneskorene podaný. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že ním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať návrh na obnovu konania. Ohľadom dôvodu obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. mal za to, že návrh bolo možné podať len v 3- ročnej objektívnej lehote, ktorá začala plynúť dňom nasledujúcim po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia teda 14.8.2009 a uplynula 13.8.2012. Návrh na obnovu konania bol na súde podaný 25.4.2014 teda po uplynutí predmetnej lehoty. Čo sa týka dôvodu obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p., titulom ktorého možno návrh na obnovu konania podať aj po uplynutí 3-ročnej objektívnej lehoty a to v 3-mesačnej subjektívnej lehote počítanej od

času, keď sa žalovaní dozvedeli o dôvode obnovy konania alebo od času, keď dôvod obnovy konania mohli uplatniť, žalovaní označili ako dôvod obnovy konania rozpor právoplatného platobného rozkazu s vyššie uvedenými rozhodnutia Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, s ktorými sa žalovaní mohli oboznámiť od ich zverejnenia v Zbierke rozhodnutí ESC a Úradnom vestníku ESD, kde boli zverejnené 27.6.2000 a 8.12.2007, teda ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia (platobný rozkaz bol vydaný 8.4.2009), vzhľadom k čomu žalovaní zmeškali lehotu na podanie návrhu na obnovu pôvodného konania aj z dôvodu podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p.. Druhým výrokom tohto uznesenia ako nedôvodný zamietol súd s poukazom na uvedené aj návrh žalovaných na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 14C/14/2009 z 8.4.2008. Návrh bol zamietnutý bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 234 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak súd zamietla návrh na obnovu konania preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariadovať pojednávanie.

4. Proti predmetnému uzneseniu podali žalovaní dňa 12.4.2016 odvolanie, ktoré odôvodnili tým, že ustanovenie § 230 ods. 2 O.s.p. pripúšťa aj v prípade dôvodu podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p. podanie návrhu po uplynutí trojročnej objektívnej lehoty. Začiatok trojmesačnej tzv. subjektívnej lehoty na podanie návrhu je stanovený subjektívnym okamihom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť. Žalovaní boli toho názoru, že plynutie tejto subjektívnej lehoty nezmeškali, keďže od žalovaných nemožno spravodlivo požadovať, aby sledovali celú judikatúru Súdneho dvora a ďalších komunitárnych súdov, pričom rozsudky Súdneho dvora v tom čase v prevažnej časti ani neboli preložené do slovenského jazyka. Práve naopak, bol to súd, ktorý mal pri vydávaní platobného rozkazu z 8.4.2009 prihliadať ex offa aj na neprijateľné zmluvné podmienky. Navyše podľa názoru Najvyššieho súdu SR prezentovaného v rozhodnutí 7Cdo/165/2013 zo 4.6.2014 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že o návrhu na obnovu konania rozhoduje súd po nariadení pojednávania, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť potrebuje na riadne objasnenie veci. Prípady, v ktorých môže súd rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, taxatívne ustanovuje § 234 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého môže ísť aj o prípad, keď zákon výslovne ustanovuje, že návrh je neprípustný (§ 229 O.s.p.). Ak sa však návrh na obnovu konania opiera o dôvod uvedený v § 228 ods. 1 O.s.p., ale tvrdený dôvod nebol preukázaný, nešlo o prípustnosť obnovy konania v zmysle ustanovenia § 234 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 229 O.s.p., ale o prípad vecného prejednaní návrhu a súd mohol návrh na obnovu konania zamietnuť iba po jeho prejednaní na ústnom pojednávaní. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvého stupňa návrh na obnovu konania zamietol pre nedostatok zákonných podmienok pre obnovu konania, pojednávanie však nenariadil, účastníkov nepredvolal. So zreteľom na uvedený nesprávny postup súdu sa účastníkom odhala možnosť konať pred súdom. Žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo napadnuté uznesenie sám zmenil tak, že rozhodne o povolení obnovy konania.

5. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 2Co/264/2016-54 zo dňa 14.9.2016 uznesenie Okresného súdu Košice - okolie č.k. 7C/157/2014-33 zo dňa 21.3.2016 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že posúdenie otázky času, kedy sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy, je nutné aj pri plynutí lehoty na podanie návrhu na obnovu konania odo dňa, kedy dôvod obnovy mohol byť uplatnený (predpokladom uplatnenia dôvodu obnovy je vedomosť subjektu navrhujúceho obnovu konania o tomto dôvode obnovy). Zákonodarca ustanovuje uvedený začiatok plynutia od toho času, kedy ho mohol uplatniť z dôvodu, že obnovu konania navrhujúca strana sporu síce sa dozvedela o dôvode obnovy, ale ho z objektívnych dôvodov uplatniť včas nemohla. Súd prvej inštancie sa otázkou včasnosti podania návrhu na obnovu konania z vyššie uvedených hľadísk nezaoberal, a preto jeho záver o tom, že žalovaní zmeškali subjektívnu lehotu na podanie návrhu na obnovu konania, počítanú odo dňa, kedy boli rozhodnutia Súdneho dvora ES, na ktoré sa odvolávajú, vydané a zverejnené, nemá oporu v doteraz preukázaných skutkových a právnych skutočnostiach. Uviedol, že v súvislosti s dôvodom obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p. skutočne nie je celkom zrejme v prípade, ak strana sporu napadla právoplatné rozhodnutie návrhom na obnovu konania z dôvodu jeho rozporu s rozhodnutím Súdneho dvora ES alebo iného orgánu ES, ako jednoznačne určiť začiatok plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nemožno od žalovaných spravodlivo požadovať, aby sledovali celú judikatúru Súdneho dvora a ďalších komunitárnych súdov, pričom rozsudky Súdneho dvora pred 1.4.2004 v prevažnej časti nie sú ani preložené do slovenského jazyka. Odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie bez nariadenia pojednávania posúdil návrh žalovaných na obnovu konania ako zrejme oneskorene podaný so zmeškaním subjektívnej aj objektívnej lehoty, urobil tak predčasne bez náležitého zistenia

skutkového stavu veci. Súd prvej inštancie jednoznačne nemal za preukázané, kedy sa žalovaní o dôvode obnovy konania dozvedeli. Z návrhu na obnovu konania to nevyplýva a súd neurobil žiaden úkon na zistenie tejto skutočnosti. Keďže návrh na obnovu konania bol zamietnutý z dôvodu, že bol zrejme oneskorený, čo je záver predčasný, súd mohol urobiť zadosť požiadavke riadneho procesu len tým, že nariadi pojednávanie, na ktorom ozrejmi túto skutočnosť. Uložil súdu prvej inštancie v súlade s názorom odvolacieho súdu ozrejmiť výsluchom žalovaných, prípadne inými dôkazmi, skutočnosti ohľadne času, kedy sa žalovaní dozvedeli o dôvode obnovy, aby bolo možné urobiť záver o uplynutí alebo zachovaní subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania podľa vtedy platného právneho predpisu.

6. Okresný súd Košice - okolie uznesením č.k. 7C/157/2014-63 zo dňa 7.10.2016 odložil vykonateľnosť platobného rozkazu Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 14C/14/2009 z 8.4.2009 do právoplatnosti rozhodnutia o návrhu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 14C/14/2009.

7. Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 14C/14/2009 súd zo zmluvy označenej ako zmluva o predaji na splátky č. 0888-08-0212 z 13.3.2008 zistil, že táto bola uzavretá medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným 1/ ako kupujúcim, predmetom predaja bola chladnička s mrazničkou Whirpool, práčka zvrchu plnená Whirpool, televízor OVP 96 cm, domáce kino Philips a mraziaci box Whirpool v celkovej hodnote 87 984 Sk. V zmluve sa žalovaný 1/ zaviazal uhradiť spolu 24 mesačných splátok po 2 416 Sk. Žalovaný 1/ uhradil pri podpise zmluvy akontáciu vo výške 30 000 Sk. Súčasťou tejto zmluvy bola aj dohoda o ručení uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 2/ ako ručiteľom, v zmysle ktorej tento zobral na seba povinnosť uspokojiť veriteľa v prípade, že ho neuspokojí dlžník, ktorý bol na to písomne vyzvaný. Platobným rozkazom č.k. 14C/14/2009-20 zo dňa 8.4.2009 súd vyhovel žalobe žalobcu a uložil žalovaným 1/ a 2/ do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.844,51 eura, zmluvnú pokutu 0,25 % denne zo sumy 1.844,51 eura od 14.6.2008 do 5.12.2008 vo výške 806,97 eura a od 6.12.2008 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.844,51 eura od 14.6.2008 do zaplataenia a nahradiť trovy konania 548,92 eura. Platobný rozkaz sa stal právoplatným a vykonateľným 13.8.2009.

8. Zo zhodných výpovedí žalovaných 1/ a 2/ súd zistil, že o dôvode obnovy konania sa dozvedeli 22.4.2014 od svojho právneho zástupcu JUDr. Špirka, ktorého vyhľadali, keď žalovaný 1/ v exekučnom konaní vedenom na základe platobného rozkazu už trikrát preplatil požičanú sumu, úrok 0,2 % denne bol neúnosný a zistil, že ide o úžeru. O rozhodnutiach Súdneho dvora ES, ktoré sú uvedené v podanej žalobe, vôbec nemali vedomosť. Dozvedeli sa o nich až od JUDr. Špirka v hore uvedený deň.

9. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť nový civilný procesný predpis Civilný sporový poriadok.

10. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

12. Podľa § 228 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016 (ďalej len O.s.p.) právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

- možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

- bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,

- Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,

- je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

13. Podľa § 228 ods. 2 O.s.p. návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

14. Podľa § 230 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

15. Podľa § 230 ods. 2 O.s.p. po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

a) § 228 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/20131001.html>> v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/20131001.html>>, ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,

c) § 228 ods. 1 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/20131001.html>> ,

d) § 228 ods. 1 písm. d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/20131001.html>> ,

e) § 228 ods. 1 písm. e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/20131001.html>> .

16. Súd po vyslovení právneho názoru odvolacieho súdu ohľadom začiatku plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, ktorým je viazaný (§ 391 ods. 2 CSP) opätovne posudzoval včasnosť podania žaloby na obnovu konania podľa procesných predpisov účinných v čase podania žaloby teda k 25.4.2014 a to podľa § 230 ods. 1,2 O.s.p. a zotrval na závere, že pokiaľ ide o žalovanými uplatnený dôvod obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. teraz § 397 písm. a) CSP, po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia bolo možné podať návrh na obnovu konania podľa písmena a) len v prípade, že išlo o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený alebo v prípade ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť (§ 230 ods. 2 písm. a), b) O.s.p.). Žalovaní však ničím nepreukázali, že by išlo o niektorý z týchto prípadov. Žalovaní podali návrh na obnovu konania dňa 25.4.2014. Napadnutý platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 13.8.2009. Trojročná objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania začala plynúť 14.8.2009 a uplynula 13.8.2012. Návrh na obnovu konania bol podaný po uplynutí trojročnej objektívnej lehoty teda oneskorene a preto mu nebolo možné vyhovieť. Čo sa týka dôvodu obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p. , Občiansky súdny poriadok v § 230 ods. 1 ustanovoval, že takýto návrh bolo možné podať aj po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia, avšak pri zachovaní trojmesačnej subjektívnej lehoty plynúcej od času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Z výpovedí žalovaných súd zistil, že o dôvode obnovy konania podľa písm. e) ako aj o rozhodnutiach Súdneho dvora ES sa dozvedeli 22.4.2014 od svojho právneho zástupcu. V konaní nebolo preukázané, že by tvrdenie žalovaných o tom, kedy sa o obnove a jej dôvodoch dozvedeli, nebolo pravdivé. Priemerný spotrebiteľ sa spravidla ťažko orientuje v zložitých zmluvných vzťahoch a nedokáže poukázať na neprijateľné zmluvné podmienky. Ako bolo uvedené v rozhodnutí odvolacieho súdu, od žalovaných nemožno spravodlivo požadovať, aby sledovali celú judikatúru Súdneho dvora. Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/61/2012 konštatoval, že princíp „vigilantibus iura sprint sunt“ (práva patria bdelym) v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Subjektívna lehota na podanie návrhu v tomto prípade bola zachovaná, keďže žalovaní sa o dôvodoch obnovy konania ako priemerní spotrebiteľia dozvedeli 22.4.2014 od svojho právneho zástupcu, návrh na obnovu konania podali na súde 25.4.2014, teda v trojmesačnej subjektívnej lehote.

17. Podľa § 397 písm. e) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné.

18. Podľa § 414 CSP ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

19. Podľa článku 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a by zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

20. V rozsudku *Océano Grupo Editorial*, na ktorý sa žalovaní odvolávajú Súdny dvor rozhodol, že účel článku 6 smernice Rady 93/13/EHS, ktorý členským štátom ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. V sporoch, ktorých hodnota je obmedzená, môžu náklady na službu advokáta prevyšovať záujem, ktorý je predmetom sporu, čo môže spotrebiteľa odradiť od toho, aby sa proti uplatneniu nekalých podmienok bránil. Ak je pravdou, že v mnohých členských štátoch procesné pravidlá jednotlivcom umožňujú, aby sa obhajovali v takých sporoch sami, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že najmä z dôvodu svojej nevedomosti spotrebiteľ na nekalý charakter jemu predložených podmienok nepoukáže. Z toho vyplýva, že účinnú ochranu spotrebiteľa možno dosiahnuť, len ak sa vnútroštátnemu súdu prizná možnosť posúdiť uvedené podmienky bez návrhu.

21. Keďže lehota na podanie žaloby na obnovu konania podľa písm. e) bola zachovaná, súd preskúmal dôvodnosť žaloby podľa § 397 písm. e) CSP (pôvodne § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p.) a dospel k záveru, že žalobe je potrebné vyhovieť. Bolo povinnosťou súdu z úradnej moci podrobiť v konaní o vydanie platobného rozkazu žalobcom uplatnený nárok súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok. Tým, že tak súd neučinil a napriek tomu vo veci rozhodol platobným rozkazom, ktorým priznal žalobcovi uplatnený nárok, je platobný rozkaz v rozpore s hore uvedenými rozhodnutiami Súdneho dvora ES. Je nepochybné, že uvedené rozhodnutia Súdneho dvora ES môžu žalovaným privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, preto súd návrhu vyhovel a povolil obnovu konania vedeného Okresným súdom Košice - okolie pod sp.zn. 14C/14/2009.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

24. Žalovaní mali vo veci plný úspech, preto im súd podľa vyššie citovaného ust. § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania v rozsahu 100 % .

25. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Košice - okolie písomne v troch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu a spisovej značky konania (§ 127 ods. 1, 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364, 365 ods. 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodol vylúčený sudca alebo neprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (365 ods. 2 CSP).